

SLOVO ÚVODEM

Druhý svazek spisu Otázky divadla a filmu ediční řady Q přináší opět téměř desítku studií z oblasti výzkumu teorie a historie divadla a filmu. Jakožto ediční platforma má především učitelům Ústavu divadelní a filmové vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity umožnit zveřejňovat výsledky jejich samostatného bádání v uvedeném oboru, a zakládat tak jejich výchovné a výukové působení na vlastní tvůrčí činnosti v oblasti vědy. Slouží však k publikačním vystoupením i posluchačů interní formy doktorského studia na zmíněném ústavu. V tomto svazku věnují autoři pozornost v oddíle Theatralia např. problematice scénických překladů antických dramát (prof. PhDr. Eva Stehlíková), karnevalizace divadla v novověku, a to i v současné dramatické tvorbě (Mgr. Barbora Schnelle), symbolického předmětu „x“ v jedné z her Sama Sheparda (PhDr. Július Gajdoš, PhD.), stylového ztvárnění opery E. F. Buriana Maryša (Mgr. Helena Spurná, PhD.), vývoje českého loutkářství v tzv. Protektorátu Čechy a Morava v letech 1939–1945 (prof. PhDr. Bořivoj Srba, DrSc.) a vývoje českého dramatu socialistického realismu po roce 1945 (Mgr. Libor Vodička). V oddíle Cinematographica pak problematice teoretických interpretací populárního umění (Mgr. Petr Szczepanik), metodologie výzkumu české filmové tvorby v exilu (Mgr. Jiří Voráč, Ph.D.) a filmu režiséra Jánose Xantuse (PhDr. Jaromír Blažejovský). V oddíle Miscelanea jsou tyto základní studie doplněny opět doprovodnými materiály vztahujícími se hlavně ke studiu divadelní kultury a její teoretické reflexe.

Texty zde prezentované uveřejňujeme v tomto sborníku poprvé: představují kognitivní výtěžek pracovního úsilí autorů v roce 1998. Do tisku odevzdáváme v dubnu 1999 toto číslo naší sborníkové řady označené šifrou Q 2 s nadějí, že je odborná veřejnost přijme se stejnou vřelostí, s jakou přijala číslo první — Q 1.

